

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 55Csp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125268975
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Piervolová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6125268975.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou Mgr. Líviou Piervolovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom: C. XXX/XX, XXX XX A., zastúpenej: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 892, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava, IČO: 52 058 310 o zaplatenie 304,- EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 304,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne zo sumy 304,- EUR od 28.2.2025 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 24.3.2025, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 21.5.2025 (§ 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 304,- EUR s príslušenstvom. Podanú žalobu odôvodnila tým, že na základe leasingovej zmluvy je nájomcom osobného motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN TIGUAN, EČV: D. (ďalej len „Motorové vozidlo“). Motorové vozidlo bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti dňa 21.11.2024, vedenej u žalovaného pod č. 9536773395. Poistná udalosť bola zavinená škodcom, ktorý má so žalovaným uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 6637729664/4. Motorové vozidlo bolo odovzdané z titulu zmluvy o oprave vecí spoločnosti AUTONOVO, a.s., Zvolenská cesta 40, 974 03 Banská Bystrica, IČO: 35 796 693. Zo zákazkového listu č. W363409 a z preberacieho a odovzdávacieho listu k zákazke vyplýva, že Motorové vozidlo bolo servisu odovzdané dňa 10.12.2024 a vrátené bolo žalobkyni dňa 4.2.2025. Žalobkyňa bola nútená, z dôvodu výkonu opravných prác na poškodenom vozidle, uzavrieť zmluvu nájme motorového vozidla zn. ŠKODA KODIAQ, EČV: E. (ďalej len „Náhradné vozidlo“) so spoločnosťou Rival Rent s.r.o., Karpatské námestie 10/A, 831 06 Bratislava, IČO: 54 177 162 (ďalej len „Rival Rent s.r.o.“). Rival Rent s.r.o. vystavil žalobkyni za prenájom Náhradného vozidla faktúru č. 25020022 zo dňa 4.2.2025, splatnú dňa 11.2.2025, na sumu vo výške 1.216,- EUR. Žalobkyňa mala Náhradné vozidlo prenajaté po dobu od 20.1.2025 do 4.2.2025, t.j. 16 dní, pri dennej sadzbe prenájmu vo výške 76,- EUR. Žalobkyňa mala vozidlo prenajaté výlučne po dobu, počas ktorej sa Motorové vozidlo nachádzalo v opravovni. Žalovaný oznámením o poistnom plnení zo dňa 12.2.2025 oznámil žalobkyni, že dňa 12.2.2025 ukončil šetrenie poistnej udalosti a poistné plnenie za prenájom Náhradného vozidla vo výške 912,- EUR poukazuje na účet spoločnosti Rival Rent s.r.o. Z oznámenia vyplýva, že žalovaný nepriznal poistné plnenie za 4 dni prenájmu, z dôvodu vystavenia faktúry servisom dňa 31.1.2025. Krátenie poistného plnenia zo strany žalovaného nebolo oprávnené. Je bežnou praxou, že autoservis vydá opravené vozidlo až v

momente, kedy sú mu poukázané finančné prostriedky za opravu, prípade vystavený krycí list od poisťovne. Ako vyplýva z oznámenia, žalovaný vydal krycí list až dňa 12.2.2025, t.j. o 12 dní neskôr ako opravovňa vystavila faktúru. V prípade správneho postupu žalovaného by bolo možné skrátiť dobu prenájmu náhradného vozidla a môže byť len na jeho vlastnú ťarchu, že tak neurobil. Pre žalobkyňu nie je podstatné, kedy došlo k vystaveniu faktúry, ale odkedy mala vozidlo k dispozícii a zanikla tým nutnosť prenájmu náhradného vozidla. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4.12.2024 sp. zn. 15Co/57/2024. Okrem istiny, spočívajúcej v rozdiel medzi fakturovanou sumou a poskytnutým poisťným plnením, si uplatnila aj nárok na úrok z omeškania vo výške 7,90 % ročne zo sumy 304,- EUR od 28.2.2025 do zaplatenia. K žalobe priložila listinné dôkazné prostriedky: zákazkový list č. W363409, faktúra č. 25020022 zo dňa 4.2.2025, zmluva o nájme motorového vozidla, preberací a odovzdávací list a oznámenie o poisťnom plnení zo dňa 12.2.2025.

2. Dňa 9.4.2025 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz (sp. zn. 24Up/402/2025), ktorým žalobe vyhovel.

3. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom nárok v celom rozsahu odmietol. Namietal, že žalobkyňa nepreukázala účelnosť vynaložených nákladov a nutnosť prenájmu Náhradného vozidla. Nie je preukázané ani to, že by škoda vznikla zavinením vodiča motorového vozidla poisteného u žalovaného, čo má význam pre ustálenie vecnej legitímácie v konaní. Žalovaný na základe uplatnenia náhrady škody zo dňa 9.2.2025 zahájil šetrenie tejto škodovej udalosti. Dňa 12.02.2025 ukončil šetrenie škodovej udalosti č. 9536773395 ako poisťnej udalosti z titulu náhrady nákladov na použitie náhradného vozidla a poskytol poisťné plnenie v prospech žalobkyne v sume 912,- EUR. Žalovaný v oznámení o poisťnom plnení zo dňa 12.2.2025 oznámil žalobkyňu, že priznaná doba za požičanie náhradného vozidla je 12 dní, pričom v tejto dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Pri šetrení doby zapožičania žalovaný skúmal aj skutočnosť, kedy došlo k zapožičaniu náhradného vozidla (až dňa 20.1.2025) a kedy k vystaveniu faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodeného servisom (dňa 31.1.2025) v súvisiacej poisťnej udalosti evidovanej u žalovaného pod PU č. 9853425706 (z titulu hlavnej škody – t.j. škody na poškodenom vozidle a s tým súvisiacej opravy) a preto je zapožičanie náhradného vozidla priznané iba do vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla, t.j. do 31.1.2025. Z Prílohy k oznámeniu o poisťnom plnení vyplýva, že žalovaný ako podklad použil faktúru č. 25020022 vystavenú v sume 1.216,- EUR bez DPH, pričom odpočítal neprimerané náklady na náhradné vozidlo v zostávajúcej dobe – 4 dni – v sume 304,- EUR (4 dni x 76,- EUR bez DPH). Po odpočítaní tejto položky je potom poisťné plnenie v sume 912,- EUR, ktoré bolo poskytnuté, čo žalobkyňa v žalobe potvrdzuje a nerozporuje. Z faktúry č. 25020022 vyplýva, že základná cena za 1 deň doby nájmu je 76,- EUR bez DPH. Túto žalovaný bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú dobu na opravu poškodeného vozidla (na preukázanú účelnú potrebu náhradného vozidla). Žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť nároku nad žalovaným priznanou dĺžkou prenájmu, k žalobe nepriložila faktúru servisu, ani tzv. krycí list k PU č. 9853425706. Nie je zrejmé, aké konkrétne práce boli po tak dlhú (zrejme neprimeranú) dobu opravy zo strany autoservisu zvoleného žalobkyňou (a povereného opravou) reálne vykonávané. Zrejma nie je ani skutočnosť, kedy reálne došlo k tvrdenému ukončeniu opravy poškodeného vozidla, pričom žalovaný má za to, že tieto skutočnosti nie je žalobkyňa objektívne schopná preukázať. Za dôvodný možno považovať prenájom náhradného vozidla za obdobie od odovzdania poškodeného vozidla autoservisu (aj keď k nemu došlo až po vyše dvoch týždňoch od škodovej udalosti t.j. dňa 10.12.2024), resp. od začiatku prenájmu náhradného vozidla (20.01.2025) do doby, keď bolo poškodené vozidlo opravené a žalobkyňa ho mohla znova objektívne užívať. Z faktúry autoservisu č. 52512 20353, vystavenej dňa 31.1.2025, je zjavné, že poškodené vozidlo bolo už dňa 31.1.2025 (ak nie aj skôr) opravené. Už v ten moment si mohla žalobkyňa svoje opravené motorové vozidlo vyzdvihnúť. Faktom však je, že ak autoservis zadržoval opravené vozidlo až do údajného vystavenia tzv. „krycieho listu“ k PU č. 9853425706 poisťovateľom, resp. do zaplatenia fakturovanej sumy za opravu poškodeného vozidla poisťovňou, konal tak bez akéhokoľvek zákonného titulu. Navyše na úhradu faktúry č. 52512 20353 autoservis stanovil dobu splatnosti až na deň 7.2.2025, po márnom uplynutí ktorej by bolo možné vôbec uvažovať o nejakom výkone zádržného práva zo strany autoservisu. Na preplatenie doby prenájmu náhradného vozidla od 20.1.2025 do 4.2.2025, teda za obdobie do (údajného) vystavenia „krycieho listu“ poisťovateľom, nie je daná príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného, nakoľko do príčinnej súvislosti vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť – neoprávnené zadržanie motorového vozidla

autoservisom (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.03.2023 sp. zn. 7Co/187/2022). Žalobkyňa mohla poškodené vozidlo užívať aj po škodovej udalosti, keďže si náhradné vozidlo prenajala až po takmer 2 mesiacoch od nej. Žalobkyňa nebola nútená do opravy vozidla, keďže bolo spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Zároveň sa mohla so servisom dohodnúť ohľadom trvania opravy, čo by bolo možné považovať za konanie v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti (o to viac, že si vozidla neprenajala od servisu, ale od iného subjektu). Za skutočnú škodu nie je možné automaticky považovať cenu prenájmu fakturovanú prenajímateľom, ale je nevyhnutné preukázať, že fakturovaná cena prenájmu je primeraná (R 7/1992). Túto povinnosť žalobkyňa nad rozsah priznaných 12 dní prenájmu nepreukázala. Namietal aj uplatnené úroky z omeškania, keďže si riadne splnil zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoPZP“). V takom prípade sa neuplatní § 11 ods. 8 ZoPZP. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.5.2020 sp. zn. 7Cdo/109/2018). K odporu priložil listinné dôkazné prostriedky: poisťka č. 6637729664, faktúra č. 52512 20353 zo dňa 31.1.2025 a e-mailová správa zo dňa 9.2.2025.

4. Žalobkyňa v replike poukázala na to, že skutočnosť, že si neprenajala náhradné vozidlo priamo v deň odovzdania poškodeného vozidla do servisu, na čo mala plné právo, je len výhodou žalovaného, ktorému takto nevznikli ešte vyššie náklady. Zároveň, keby vozidlo aj bolo spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke, žalobca ho len ťažko môže využívať v čase, keď je na ňom vykonávaná oprava a je rozobrané v servise. Žalobkyni nie je zrejmé, ako sa mala dohodnúť so servisom ohľadom trvania opravy. Žalovaný jej dáva na ťarchu skutočnosti, na ktoré nemá žiaden vplyv. Servis AUTONOVO, a.s. je autorizovaným opravcom a zmluvným partnerom žalovaného. Preto nie je význam v tom, aby si žalobkyňa pre opravu poškodeného vozidla zvolila iného opravcu, a to aj vzhľadom na obmedzený počet servisov v danom regióne, ktoré by spĺňali dané podmienky. Sám žalovaný tlačí svojich poisťníkov, pod hrozbou krátenia poisťného plnenia, k tomu, aby si svoje vozidlá nechávali opraviť v jeho zmluvných servisoch, čo jednoznačne vyplýva aj z ustanovení zmluvných dojednaní k havarijnému poisteniu žalovaného. Preto považuje za účelové klásť jej za vinu, že práve takýto servis opravoval vozidlo po neprimerane dlhú dobu a navyše jej ukladať povinnosť, aby sama ovplyvňovala podmienky opravy tak, aby sa realizovala efektívnejšie, účelnejšie a v čo najkratšom čase. Ak niekto mal možnosť ovplyvniť dĺžku opravy a odovzdanie vozidla v čo najkratšom čase po skončení opravy, bol to práve žalovaný, ktorý je s opravcom v zmluvnom vzťahu a možno predpokladať, že spolupracujú a komunikujú spolu na dennej báze. Nemôže byť na ťarchu poškodeného, že boli náklady navýšené z dôvodu nesprávneho postupu poisťovateľa a jeho zmluvného servisu. Je bezpredmetná úvaha žalovaného, že by mali byť na žalobkyňu kladené vyššie nároky na konanie z dôvodu, že si prenajala náhradné vozidlo od iného subjektu, aj napriek tomu, že opravca sám prenajíma náhradné vozidlá. Odhliadnuc od toho, že žalovaný sám sponchybuje kvalitu služieb poskytovaných týmto opravcom, k predĺženiu dĺžky prenájmu nedošlo z dôvodu prenájmu vozidla u spoločnosti Rival Rent s.r.o., ale z dôvodov na strane servisu a žalovaného. Zotrvála na uplatnenom nároku, vrátane úroku z omeškania, požadovaného podľa § 797 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Navrhla, aby súd uložil žalovanému edičnú povinnosť spočívajúcu v predložení likvidačnej správy, a to za účelom preukázania nesprávneho postupu žalovaného, ktorý po vystavení faktúry za opravu vozidla nepristúpil k jej úhrade ani k vystaveniu krycieho listu napriek tomu, že išlo o zmluvný servis žalovaného. K replike priložila ako listinný dôkazný prostriedok snímku zoznamu zmluvných servisov.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 3.7.2025 rozporoval, že žalobkyňa nepreukázala, že by tvrdený prenájom náhradného vozidla v trvaní 4 dni nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Neuniesla preto dôkazné bremeno. Nárok preukazuje iba faktúrou, neúplnou a zmätočnou zmluvou o nájme vozidla (uzavretou na 16 dní, nie je však zrejme kedy, kým a absentujú obchodné podmienky) a oznámením o poisťnom plnení. Z toho vyplýva iba to, že žalobkyňa mala prenajaté vozidlo, za obdobie od 20.1.2025 do 4.2.2025, avšak nepreukazujú skutočnú škodu a to, že by bola v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou. Za relevantnú možno považovať dobu nájmu od odovzdania vozidla servisu do doby, kedy bolo opravené (kedy ho mohla žalobkyňa znovu objektívne užívať). Tomu v prejednávanej veci zodpovedá dátum 31.1.2025, resp. zrejme už 30.1.2025 (vychádzajúc z faktúry servisu a pracovného listu). Práce na poškodenom vozidle museli byť z technického hľadiska ukončené skôr, ako malo dôjsť k odovzdaniu opraveného vozidla žalobkyni, čo vyplýva dokonca aj z časových údajov priamo uvedených vo faktúre autoservisu č. 52512 20353. Účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zanikla momentom, keď došlo k ukončeniu

opravy poškodeného vozidla t.j. najneskôr dňa 31.1.2025 (nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.2.2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022). V súvislosti s § 415 a § 417 ods. 1 OZ (v spojení s § 441 OZ) žalobkyňa vedome nedôvodne navýšila rozsah škody/nákladov na prenájom náhradného vozidla, keď svoje opravené vozidlo z autoservisu nevyzdvihla najneskôr dňa 31.1.2025 a naďalej užívala náhradné vozidlo, a to aj napriek tomu, že došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla autoservisom. Ak servis vozidlo zadržiaval, robil tak bez zákonného titulu. Na preplatenie doby prenájmu náhradného vozidla od 20.1.2025 do 4.2.2025, teda za žalobcom tvrdené obdobie do (údajného) čakania autoservisom na doručenie krycieho listu, nie je daná ani príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla žalobcu a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného. Do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti - prenájomom motorového vozidla, totiž vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. S poukazom na § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 a § 5 ods. 1 písm. h) ZoPZP boli uhradené náklady zodpovedajúce 12 dňom prenájmu náhradného vozidla, pričom žalovaný postupoval štandardne a zohľadnil čas potrebný na opravu vozidla. Nepriznaná časť poistného plnenia nie je krátením podľa § 799 ods. 3 OZ. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za nedostatok spôsobilosti servisu vykonať opravu vo výrobcov stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických alebo iných objektívnych dôvodov (rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.4.2020 sp. zn. 8Co/131/2019). V prípade takýchto nákladov sa musí jednať o skutočnú škodu (rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.10.2017 sp. zn. 4Co/5/2017; R 7/1992, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 3MCdo/3/2015 a zo dňa 31.1.2022 sp. zn. 7Cdo/173/2020). Požadovanie plnenia v obdobných prípadoch je nemorálne parazitovanie na systéme PZP (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 14.2.2018 sp. zn. IV. ÚS 2043/17, rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.4.2024 sp. zn. 7Cob/97/2023 a zo dňa 4.9.2024 sp. zn. 7Cob/82/2023). Nesúhlasil ani s uplatneným úrokom z omeškania s odkazom na § 11 ZoPZP (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.2.2019 sp. zn. 1Cdo/212/2017 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.11.2021 sp. zn. 3Cob/202/2020).

6. Súd v súlade s § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 10.12.2025. Súd vec prejednal v prítomnosti právneho zástupcu žalobkyne. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, pričom podaním doručeným súdu dňa 2.12.2025 ospravedlnil svoju neúčasť z dôvodu hospodárnosti a súhlasil s konaním vo veci v jeho neprítomnosti. Súčasťou ospravedlnenia neúčasti bolo aj vyjadrenie, v ktorom sa pridržiaval svojej doposiaľ prezentovanej argumentácii a nad rozsah toho poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 30.9.2025 sp. zn. IV. ÚS 507/2025. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní realizoval prednes v intenciách písomných podaní a poukázal na to, že náklady na opravu vozidla dosahovali až cca. 4.000,- EUR, preto nemožno od poškodenej požadovať, aby faktúru v takejto výške uhradila. Žalobkyňa náhradné vozidlo vrátila v deň, kedy jej bolo odovzdané vozidlo zo servisu. Žalovaný bol povinný preukázať, že žalobkyňa si mohla vozidlo prevziať už v deň ukončenia opravy, čo neurobil. Zároveň predložil doklad o úhrade faktúry, ktorý preukazuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne a vznik škody v jej majetkovej sfére.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

8. Podľa poisťky č. 6637729664 mal A. F., G. XXX, XXX XX H. I. u žalovaného uzatvorené povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s EČV: B., so začiatkom poistenia od 20.10.2024.

9. Zmluvou o nájme motorového vozidla, uzavretou medzi žalobkyňou a Rival Rent s.r.o., prenechal prenajímateľ žalobkyňi vozidlo zn. Škoda Karoq, EČV: E. do nájmu v období od 20.1.2025 do 4.2.2025 (t.j. 16 dní), pri dennej sadzbe 76,- EUR.

10. Podľa zákazkového listu č. W363409 zo dňa 10.12.2024 bola v servise AUTONOVO, a.s. zákazka na opravu Motorového vozidla otvorená dňa 10.12.2024, s predbežným termínom ukončenia dokončenia zákazky 31.1.2025. Predmetný autoservis je podľa snímky zoznamov servisov zmluvným servisom žalovaného.

11. Podľa pracovného listu zo dňa 30.1.2025 boli v predmetný deň prevedené práce na motorovom vozidle.

12. Faktúrou č. 52512 20353 zo dňa 31.1.2025 bola žalobkyni zo strany AUTONOVO, a.s. fakturovaná suma za opravu poškodeného vozidla vo výške 3.966,47 EUR, so splatnosťou k 7.2.2025.

13. Faktúrou č. 25020022 zo dňa 4.2.2025 bola žalobkyni zo strany Rival Rent s.r.o. fakturovaná suma za prenájom Náhradného vozidla vo výške 1.216,- EUR, so splatnosťou k 11.2.2025.

14. Podľa preberacieho a odovzdávacieho listu bolo vozidlo odovzdané dňa 4.2.2025.

15. E-mailovou správou zo dňa 9.2.2025 bol u žalovaného uplatnený nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla.

16. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 12.2.2025 bol Rival Rent s.r.o. oboznámený s tým, že žalovaný dňa 12.2.2025 ukončil šetrenie poistnej udalosti a v zmysle § 797 ods. 3 OZ poukazuje poistné plnenie vo výške 912,- EUR. Náhradné vozidlo bolo priznané do vystavenia faktúry za opravu vozidla dňa 31.1.2025, AUTONOVO, a.s., faktúra č. 5251220353, t.j. 12 dní. V rámci základných informácií o poistnej zmluve je uvedené č. 66377296644, poistený A. F.. Ako poškodená je uvedená žalobkyňa.

17. Podľa príjmového pokladničného dokladu č. 20250213001 vystaveného Rival Rent s.r.o. dňa 13.2.2025 realizovala žalobkyňa úhradu faktúry č. 25020022 vo výške 304,- EUR.

18. Súd vo veci nevykonal dokazovanie uložením edičnej povinnosti žalovanému, spočívajúcej v predložení likvidačnej správy. Navrhované dokazovanie považoval za nadbytočné vzhľadom na to, že skutkové tvrdenia ohľadom vystavenia faktúr, dĺžky zotrvania vozidla v servise a ukončenia šetrenia poistnej udalosti neboli v konaní sporné a z tohto dôvodu išlo o právne posúdenie veci.

19. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

20. Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ: „Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.“

21. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ: „Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.“

22. Podľa § 4 ods. 1 ZoPZP: „Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.“

23. Podľa § 4 ods. 2 ZoPZP: „Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví, inej ujmy a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.“

24. Podľa § 4 ods. 4 ZoPZP: „Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vrátane inej ujmy vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.“

25. Podľa § 11 ods. 6 ZoPZP: „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť

alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody vrátane inej ujmy, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“

26. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP: „Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody vrátane inej ujmy poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.“

27. Podľa § 11 ods. 8 ZoPZP: „Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.“

28. Podľa § 15 ods. 1 ZoPZP: „Náhradu škody vrátane inej ujmy uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať; ak ide o škodu vrátane inej ujmy spôsobenú motorovým vozidlom jazdnej súpravy tvorenej ťažným vozidlom a prípojným vozidlom, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo voči poisťovateľovi, ktorý poistil prípojné vozidlo, ak ťažné vozidlo nie je možné identifikovať.“

29. Podľa § 517 ods. 2 OZ: „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

30. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z.z.“): „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP: „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

33. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 304,- EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poistenca žalovaného. Uplatnená suma je určená ako rozdiel medzi nákladmi spojenými s nákladmi na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.216,- EUR a plnením poskytnutým žalovaným vo výške 912,- EUR.

34. Medzi stranami bolo nesporné, že a) dňa 21.11.2024 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej sa motorové vozidlo zn. Volkswagen Tiguan, EČV: D. poškodilo a následne bolo opravené, za čo bola žalobkyňa, ako poškodenej, vystavená faktúra, b) škodca mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, c) žalobkyňa si prenajala náhradné vozidlo za obdobie od 20.1.2025 do 4.2.2025, t.j. za čas, kedy bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, d) servis vykonávajúci opravu bol zmluvným servisom žalovaného, e) za prenájom náhradného vozidla bola žalobkyňa vystavená faktúra na celkovú sumu 1.216,- EUR, f) vozidlo bolo žalobkyňa zo strany autoservisu vydané dňa 4.2.2025, pričom žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 12.2.2025, g) žalovaný poskytol poistné plnenie v sume 912,- EUR, a to za dobu nájmu do vystavenia faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, tzn. do 31.1.2025, čomu zodpovedala doba nájmu v rozsahu 12 dní.

35. V konaní bolo sporným, či bol žalovaný oprávnený takýmto spôsobom postupovať pri znížení poistného plnenia z dôvodu neprimeraných nákladov na prenájom náhradného vozidla, limitovaného vystavením faktúry autoservisu.

36. Súd nárok uplatnený žalobkyňou voči žalovanému posúdil ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 ZoPZP, v zmysle ktorého si poškodený môže uplatniť priamo proti

poisťovateľovi nárok na náhradu škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Citované ustanovenie zakladá pasívnu vecnú legitimáciu na strane poisťovateľa škodcu z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a aktívnu vecnú legitimáciu na strane poškodeného (žalobkyne). Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitimácii žalobkyne mal súd za to, že táto je na strane žalobkyne daná a preukázaná aj príjmovým pokladničným dokladom, vystaveným na sumu 304,- EUR, ktorou bola doplatená časť faktúry č. 25020022 nad rozsah poskytnutého poistného plnenia.

37. Základom sporu je nárok podľa § 15 ZoPZP, v zmysle ktorého sa uhrádza skutočná škoda, ktorá v dôsledku škodovej udalosti vznikla. Pod pojmom „škoda“ je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnú škodu však nemožno obmedziť len na škodu spôsobenú na veciach. Skutočnou škodou je aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady na zaobstaranie si náhradných pôžitkov v čase, kedy nemohol dočasne poškodenú vec (t.j. poškodené motorové vozidlo) v dôsledku škodovej udalosti užívať, ako tomu bolo nesporne aj v posudzovanej veci (sporným bol len rozsah obdobia, po ktoré bola žalobkyňa vylúčená z užívania motorového vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou). V tejto súvislosti súd uvádza, že vznik škodovej udalosti, jej vinníka, poškodeného a príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou (primárne v podobe poškodenia vozidla, sekundárne v časti nákladov na náhradné vozidlo) možno vyvodiť priamo z postoja žalovaného, ktorý titulom uzatvorenia zmluvy o PZP so svojím poisťencom považoval žalobkyňu za poškodenú a preto jej inter alia vyplatil v súvislosti s nájmom náhradného vozidla prevažnú časť nákladov (912,- EUR).

38. Žalobkyňa sa tak dostala do situácie, kedy si bola nútená prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poisťencom žalovaného. Skutočnosť, že potrebovala mať k dispozícii motorové vozidlo, vyplýva už zo zistenia, že bola leasingovým nájomcom (užívateľom) motorového vozidla, na ktorom bola pri predmetnej škodovej udalosti spôsobená škoda. Poškodený nemusí preukazovať, v aký čas, kedy presne potrebuje motorové vozidlo, keďže je zrejmé, že už titulom oprávnenej držby a využívania poškodeného motorového vozidla, ktorú možnosť stratil, je nutné dospieť k záveru o nevyhnutnosti, resp. potrebe prenajatia si náhradného motorového vozidla.

39. Žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno a preukázala ujmu, ktorá spočívala v tom, že vynaložila náklady za požičanie motorového vozidla, k čomu bola donútená práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobilá. Uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla reparuje stav, keď žalobkyňa nemohla z titulu poistnej udalosti používať Motorové vozidlo. Podľa vykonaného dokazovania bolo Motorové vozidlo v servise od 10.12.2024 do 4.2.2025, pričom žalobkyňa mala náhradné vozidlo prenajaté iba počas obdobia od 20.1.2025 do 4.2.2025.

40. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za skutočnú škodu považujú aj náklady za prenájom náhradného motorového vozidla. Ide o výdavky, ktoré by poškodenému nevznikli, ak by mohol používať motorové vozidlo, avšak v dôsledku škodovej udalosti bol z možnosti používať motorové vozidlo vylúčený. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR v náleze zo dňa 16.2.2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022 uviedol, že „účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok.“ (ods. 19).

41. Dôvodom pre poskytnutie poistného plnenia v nižšej výške pri posudzovanej poistnej udalosti bola žalovaným akceptovaná a priznaná doba za požičanie náhradného motorového vozidla len za obdobie 12 dní z dôvodu skoršieho vystavenia faktúry za opravu vozidla. Tvrdil, že žalobkyňa si mohla vozidlo prevziať už v daný deň.

42. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa mala zapožičané motorové vozidlo do 4.2.2025 a táto doba nájmu spadá do doby, po ktorú bolo Motorové vozidlo skutočne v oprave. Žalobkyňa sa žiadnym spôsobom nepričinila na dĺžke opravy vozidla a vzniknutá situácia (v podobe opravy vozidla a nájmu náhradného vozidla) bola vyvolaná v dôsledku škodovej udalosti, zapríčinenej

osobou odlišnou od poškodenej (žalobkyne). Účelom povinného zmluvného poistenia je pritom krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel tak, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, ktorí sa na jej vzniku nepodieľali.

43. K dôvodnosti a oprávnenosti dĺžky nájmu náhradného vozidla počas zotrvania poškodeného vozidla v servise poukazuje súd na aktuálny nález Ústavného súdu SR zo dňa 6.8.2025 sp. zn. I. ÚS 291/2025: „Ústavný súd už v skutkovo a právne obdobných prípadoch, na ktoré v bodoch 11 a 23 tohto nálezu poukazuje aj samotná sťažovateľka, konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“ (ods. 35 až 38).

44. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe jednej z najvyšších súdnych autorít možno ustáliť, že v prípadoch, ako je prejednávaná vec, je nájom náhradného vozidla v zásade účelný od zapožičania náhradného vozidla (v danom prípade 20.1.2025) do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) ZoPZP; k čomu došlo v danej veci dňa 12.2.2025]. Ak preto k ukončeniu nájmu náhradného vozidla došlo dňa 4.2.2025, teda ešte pred ukončením likvidácie škodovej udalosti, nájom bol v celom uplatnenom rozsahu dôvodný. Ak si žalobkyňa náhradné vozidlo požičala neskôr od škodovej udalosti, takéto konanie nemožno považovať za zanedbanie prevenčnej povinnosti na strane žalobkyne (ako to namietal žalovaný). Práve naopak je z toho zrejmé, že žalobkyňa postupovala obozretne a hospodárne, keď si vozidlo neprenajala za čas, za ktorý ho evidentne nepotrebovala, resp. ak ho potrebovala, nebola s tým spojená nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla. Tým sa aktívne a v prospech žalovaného pričínila na znížení nákladov na strane žalovaného z titulu jeho povinnosti nahradiť za škodcu škodu.

45. Na základe záverov ústavného súdu, zohľadňujúc súčasne individuálne okolnosti veci, považoval súd uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu. Bolo preukázané, že Motorové vozidlo bolo v dôsledku škodovej udalosti v servise za obdobie od 10.12.2024 do 4.2.2025. Takto stanovené obdobie je nevyhnutné považovať za obdobie, počas ktorého bola žalobkyňa objektívne, bez svojho pričinenia vylúčená z užívania vozidla a bolo mimo jej dispozičnej sféry. Poškodený nevie ovplyvniť postup servisu, ani dĺžku vykonávania opravy motorového vozidla. Ak si preto v priebehu tejto doby poškodený prenajme náhradné vozidlo, doba nájmu do momentu vydania vozidla poškodenému autoservisom predstavuje oprávnenú dobu nájmu. Poisťovateľ nepreukázal existenciu dôvodov, ktoré by vyvrátili dôvodnosť trvania nájmu do dňa 4.2.2025, preto súd žalobe vyhovel a zaviazal ho povinnosťou zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 304,- EUR, predstavujúcu rozdiel medzi fakturovanou sumou nájomného a doposiaľ žalovaným vyplateným poistným plnením. Pre úplnosť súd uvádza, že žalovaný postup servisu pri oprave kvalifikovane nenamietal, rovnako ani výšku nájomného. Rozporoval výlučne oprávnenosť nájmu

náhradného vozidla do dňa vystavenia faktúry za jeho opravu a túto námietku vyhodnotil súd za nedôvodnú.

46. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 304,- EUR od 28.2.2025 do zaplatenia. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške, svojvoľne a bez relevantných dôvodov znížil výšku poskytnutého poistného plnenia. Ukončenie poistného šetrenia nastalo dňa 12.2.2025 a od nasledujúceho dňa, t.j. od 13.2.2025 začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP. Posledný deň lehoty na plnenie pripadol na deň 27.2.2025. Keďže nezaplatením dlžnej sumy v lehote splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, zaviazal ho súd aj k zaplateniu úroku z omeškania z dlžnej istiny. Zákonný úrok z omeškania predstavoval k žalobcom požadovanému dňu omeškania (k 28.2.2025, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie) sadzbu 7,9 % ročne (t.j. o päť percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania).

47. Pokiaľ strany v konaní poukazovali na iné rozhodnutia všeobecných súdov, konajúci súd nimi nie je viazaný (§ 193 CSP a contrario). Ak žalovaný odkazoval na rozhodnutie Ústavného súdu ČR, ani toto nie je pre súd záväzný (§ 193 CSP) a nespadá pod pojem ustálenej rozhodovacej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.10.2017 sp. zn. 6 Cdo/129/2017). Na účely rozhodnutia vo veci súd považoval za relevantné vyššie prezentované okolnosti, pričom v súvislosti s odôvodnením rozsudku súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR zo dňa 19.4.2007 sp. zn. II. ÚS 251/04: „Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05).“. Ak žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 30.9.2025 sp. zn. IV. ÚS 507/2025, ním prezentované konklúzie boli prijaté výlučne v rámci preskúmania skutkových a právnych závery súdov z hľadiska parametrov ústavnej udržateľnosti v konkrétnej veci. Konajúci súd v tomto spore založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach uvedených v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia, a to s poukazom na nález Ústavného súdu SR zo dňa 6.8.2025 sp. zn. I. ÚS 291/2025, ktorého zovšeobecňujúce závery sú plne aplikovateľné aj na daný spor.

48. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP v lehote 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 355 ods. 1 CSP, § 362 ods. 1 CSP, § 359 CSP, § 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 CSP, § 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 2 a 3 CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).